

Z E P C E

Šrđanja doma kulture u Žepču

Na inicijativu Sreskog odbora Narodnog Fronta na cilju stvara opećelo je prikupljanje novčanih sredstava za gradnju velikih i reprezentativnih doma kulture u Žepču, budućeg centra i žarišta kulturno-prosvjetnog i političkog rada naroda ovog kraja.

Dosadašnji neочекivani rezultati uve akcije obećavaju brzo početak radova, i razviju se upravo takmičarski duh između pojedinaca, društava i sindikalnih organizacija.

Na ovom poslu do sad najvidnije rezultate postigle su sindikalne područnice, koje su sa svojim novčanim prilozima premašile svaku očekivanja.

Pioniri pišu...

Uredništvo «Dobojskog lista» primilo je slijedeće pismo od pionira osnovne škole u Škocvici, št. Štećanci :

Molimo da se ova dva dopisna ušesu u Vaš list i da nam posređuje jedan primjerak i raspisati čemo Van poslati.

S. F. — S. N.!

Sekret. pionira: Petar Mitrović
Pratjed. pionir: Tešić Jovan

U «NEDJELJI SUME...»

U «Nedelji sume» pioniri ove škole sa svojom učiteljicom, omladinom i AFZ-om, te ovadnjim lugrom iskopalni su na privatnom zemljištu 630 sadnicu države i odnijeli u Orez i tam zasadio 8 duvana na kravite goljeti. Istog dana očistili su i ogrodili tri izvora u Šumini Oren, sakupili ih u skljenu držeći i 3 kg. sjemenja za šišare.

Sav ovaj rad bio je u veselju i pjesmi. Uveče održana je konferencija u našoj školi na kojoj je učiteljica održala predavanje o varošnosti sume.

— — —

PIONIRI DAJU PRIREDBE

Pioniri ove škole daju su dve prirade i u to i Škocvici i Brijesci. Priredba u Brijesci je narочito uspjela i sami Brijescani su vrlo gostoprimaljivo primili pionire iz Škocvica. Drugarica učiteljice održala je govor o zajedničkoj saradnji Srb, Muslimana i Hrvata i o njihovoj bratskoj ljubavi i jedinstvu, pozvala Broj Brijesci na da im dođu u Škocvico. Govor drugaice učiteljice predoran je uzvicanje Titu i bistrstvu u jedinstvu.

Poslije prirrede nastalo je veselje i igra. Brijesci pioniri i omadinci zajednički su sa sočkovčkim pionirima i omadincima igrali i klicali danasnoj upravi i vlastima.

RISTIC GOSPAVA, invalid J. A., službenik Okružnog odbora R. V. I., izgubila je orden za hrabrost. Ako je neko slučajno našao izgubljeni orden, umoljava se da ga, uz dobro nagrađu, predala Okružnom odboru Ratnih vojnih invalida u Doboju.

Daci-putnici u dobojskom okrugu prezentiraju težak problem

Doboj, 11-XI-1946. — U sadašnjim prilikama srednjoskolski daci domovi su jedan od najvažnijih uslova za demokratizaciju srednjih škola. Ovo naročito vrijedi za dobojski okrug u kojem postoje svega dva doma i to sa malim kapacitetom i teškim okolnostima za rad. U izuzetno teškim okolnostima je dom u Doboju koji nemu toliko prostora da se njegoviti putnici mogu smjestiti na stapanje, a u očuvanicama, blagovaonicama, kupatilu i drugim nujno potrebnim prostorijama zasada se ne može ni govoriti. To je i najvažniji razlog što znatno broj daci, koji bi trebali biti primljeni u domove, nisu mogli biti na primjenu, a pogotovo oni za koje se je predpostavljalo da mogu koristiti željeznicu kao prevozno sredstvo do škole. Tačko skoro svi daci iz Maglaja i iz loga pravca, a oko željezničke pruge, iz pravca Teslića, Gradićane i Lupjanice nijesu mogli biti primljeni u dobojski srednjoskolski dom. Njih imo je oko 200. Slično stoji i sa dacićima koji idu u Dervent u pravca Lupjanice i Bos. Broda, kao i sa onima koji iz Žepča idu u Zavidoviće.

Ovi daci putnici nisu samo teška brigra njihovih roditelja, nego i škole, željezničkih organa, omadinskih organizacija i drugih; oni su postali velika brigra i problem narodnih vlasti. Između same nekoliko dokaza za ovu tvrdnju.

Ovi daci-putnici nemaju svojih posebnih vagona, nego se najčešće ukrcavaju u vagonе trijegega razreda putničkih vozova. A putnički vozovi su obično privremeni i kratki, pa se zadirajuju na manjim stanicama. Uslijed toga daci na manju brzinu ulaze u vagon, a ponекad se ne mogu ugnati pa ostaju. Razumije se da u ovakovim prilikama pri ulaska, kao i kod vožnje može da dođe do nesreće, pogotovo ako su to manji daci, fizički slabiji i bez vještina i iskustva u prevoženju. U zimskim danima oni su izloženi natjeru, jer, i kad uspiju da uđu u vagon, obično su na hodnicima gdje je bladno. Ove siromašne djece su redovno uveli slabog zdravlja. I miješanje sa svakojakim putnicima može da se negativno odrazi na ovaj djeci. Pred očima pedagoške ovakove prilike stvarajuči čitav ništa.

Budući da se pri stvaranju reda vožnje putničkih vozova nije moglo voditi računa o potrebama ovih daka, a da su pri stvaranju rasporeda rada pojedinih škola uticali i mnogi drugi momenti, osim vozova, redovno putnički vozovi ne odgovaraju rasporedima rada ovih škola. Zato daci moraju dolaziti mnogo ranije. Ili začinjavati ne čase, a po završenom radu dugi se zadržavaju u gradu, po ulicama, čekavnicama, pa i u kafanama. Pri tome su oni opet izloženi nepotopljivom društvu, prehladama, obolenjima i drugim negozdama. To sve dovodi do slabog uspeha u hucu i ne samo da oni postizavaju slib uspeha, nego i drugime smetaju u radu. Osim toga, oni nemaju mogućnosti da učestvuju u radu svoje pionirske, ili omadinske organizacije, koja je stub savremene škole i važan faktor u obrazovanju i vaspitanju članova našeg narodnog društva. Ona, kada njihovi drugovi na seoskim poljima i na konferencijama raspravljaju svoje probleme, ovi daci-putnici se guraju da dođu bliže paši u željezničku stanice pješino, pa mruži, žene i deca, ali i željezničke stanice pješino, gledajući da se stignu do svoje skećice da bi što pošli i da se umorni smrće no počinak, jer sutra rano, po nekoliko kilometara da se prispije na voz. I tako svaki dan umorni, pospani, prijavi, gladip i nespremni putuju ovi daci i začinjavajući, izostajući, boluju i propadaju u školi...

Da bi na vrijeme stigli u školu, ili se ramje povratili kući, ovi daci, kroz teretne vozove, ili one terete koje prevozili radnike. Prevozne teretne vozovima, n. pr. na vagonima s napijenom natovarenom, imaju svojih posebnih nezgod (veća opasnost od nesreće, odgovornost željezničara ako dozvole otkavak prevoz itd.), a radnici polaze doista rano i vracaju se doista kasno.

Po novom planu, teretni vozove neće ići redovno, nego prema potrebi, što znači, da su daci z bogog tega u još temeljnim priljkama.

Samo iz ovog što je navedeno, vidi se kako je težak problem daci-putnici. Narodne vlasti su ga učešće i na njegovom rješenju se već dosta radilo, aли on je ostao neřešen. Zbog nastalih hlađnih dana on se još zaostrio i ne tripli dolaganja. Za djejstveno rješenje ovog pitanja, u

odnosu na dake koji putuju u Doboju, trebalo bi odmah učiniti ovo:

Iako je nestaća vagona, da Uprava željeznice u Sarajevu obezbjedio 3 kola samo za dake i to jedna za one iz Maglaja, jedna za one iz Gradićane, a jedna za one iz pravca Lupjanice. Da tako iz Teslića kola idu po postolje garniture obilježiti kao dacka. Ova kola treba prikvići za putnike, odnosno za terete vozove koji stazu nešto prije 8 sati u Doboju i u povratku za terete vozove u vremenu od 12 par najduže do 14 sati. Ako se iz razloga što Uprava željeznice deći u upotrebi ukine prevoz putnika, ovu pravilu vozova i da terete vozove uvede povremenom, ovi daci vagoni ne mogu vezati za terete vozove, onda bi trebalo utesiti posebne lokalne vozove za prevoz putnika na ovim relacijama, vodeći pri tome racuna u prvom redu o daci i radnicima. Dacke vagoni treba zagrijati vredi preko zime.

Da kulturno-prosvjetno društvo u Doboju i u pomorsko-kulturno-prosvjetno društvo iz Teslića, Maglaja, Gradićane i dr. u zajednici sa prosvjetnim vlastima, odmah obvezujući tople prostorije u kojima će se poslje nastave ovi daci moći skloniti i pod nadzorom i uz pomoć starijih učenika do polaska svojih vozova. Ovo treba omogućiti svima, i najprije dacićima iz Teslića, koji, zbog loga što su od tih ređekatih scobra sveci jedan god u dnevnu mornaricu u Doboju, čekati na povratku svih 17 sati.

Da uprava škole iz sredstava kojima već raspolaže i u sredstava kojih bi se moglo još osigurati, odmah organizuje i otvori kuhanje u kojima bi se daci-putnicima i ostalim siromašnim dacićima dovelo toplo jelo za ručak.

Da odjeljenje socijalne politike srečkih narodnih odbora i organizacije učenog krata sa svoje strane ukazuje ovim dacićima i njihovim pomoći u odjeli i obuci.

Da Glavni odbori kulturno-prosvjetnih društava «Preporoda», «Prosvjeta» i «Napretak» što prije i pozitivno riješe predočene molbe za stipendije i pomoći ovih daci-putnika, da bi ovim mogli platiti voz, kupiti knjige, pribor i ostale najnajčešće potrebe.

Da organizacije Narodne omladine, škole, roditelji, i drugi faktori uže još začinjavaju da se ovim dacićima omogući plamsko učenje i da se kod njih razvije više osjećanja rada, samodisciplina i odgovornosti, kako za rad u školi, tako i za rad van škole, za učenje, za vlasanje i vozu i kod kuće.

Ozbrižno da su i daci koji putuju u Derventu ili u Zavidoviću, u istom položaju kada i oni koji putuju u Doboju i u ovim mjestima bi trebalo poduzeti iste i slične mjeru.

Uprava gimnazije u Zavidoviću bi moralu dacićima iz Žepča omogućiti da pohodaju nastavu samo prije podne, jer su poslijepodnevni vozovi vrlo nezgodni za njih.

Zadrem da se problem daci-putnika pojavljuje i u drugim okruzima i da s njime muku muče nadležni, cilj on je u dobojskom okrugu naročito težak.

Dacički roditelji, skrbnici i sama omladina traži i očekuju našu pomoć u ovom pogledu. Ovdje se ne radi o imućnoj djeci, koja bi mogla da plaćaju svoje izdržavanje u gradu, nego baš o djeci siromašnih seljaka i radnika koji u staroj Jugoslaviji nisu mogli ni pomisliti da se školuju. Sada, u oslobođenoj zemlji, zemlji radnika i seljaka, mi smo svi dužni da ovim daci-putnicima omogućimo bolji, sretniji i kulturniji život.

Kancelarijskog materijala Školskog pribora Veliki i dobar izbor knjiga

Narodna knjižara — Doboj

ŠAH

PROBLEM
J. R. Neukomm
Budimpešta

Mat u 2 poteza.

Košulje „ZE-MA“ za sve radnike spremaj! Cipele „ZE-MA“ za djecu i odrasle spremaj! Posudje „ZE-MA“ za domaćice spremaj! Naš je princip-služba potrošaču- „ZE-MA“! „ZE-MA“ je Vaša — posjetite nas!